

Arrest

nr. 262 952 van 26 oktober 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Palestijnse origine te zijn en afkomstig uit Nahr al-Barid, Libanon, diende een eerste verzoek om internationale bescherming in op 28 september 2019. De commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') nam op 11 maart 2019 een beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het beroep ingesteld tegen deze beslissing door verzoeker met rolnummer 231 518 werd verworpen in zijn arrest nr. 224 137 van 19 juli 2019 omdat verzoeker niet ter terechtzitting verscheen noch werd vertegenwoordigd.

1.2. Verzoeker dient, zonder België te hebben verlaten, op 31 oktober 2019 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Het CGVS neemt op 12 oktober 2020 een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit is de bestreden beslissing, die als volgt luidt:

"A. Feitenrelaas

U bent geboren op X 1991 in het kamp voor Palestijnse vluchtelingen Nahr al-Barid in Libanon. U bent van Palestijnse origine, bent als Palestina vluchteling ingeschreven bij de UNRWA en u bent soennitisch moslim van religie.

Toen in 2007 gevechten uitbraken in Nahr al-Barid verbleef uw gezin enkele maanden in het naburige vluchtelingenkamp al-Badawi. Vervolgens keerden jullie terug en huurden jullie een huis aan de rand van het kamp. Rond 2015 huurde uw familie een nieuw appartement in de wijk Naji al-'Ali in het kamp. Uw ouders wonen daar nog steeds. U heeft vijf broers en zussen. Twee zussen zijn ongetrouwd en wonen bij uw ouders. De overige wonen zelfstandig binnen het kamp.

U studeerde twee jaar grafisch ontwerp maar stopte daarmee omdat de richting u niet aanstond. Hierna begon u een pizza/mana'ish-bakkerij en tegelijkertijd behaalde u een bachelor-diploma. Hierna stopte u de bakkerij en studeerde u verder. U studeerde af in 2017 als boekhouder. Hierna werkte u gedurende drie maanden als data manager binnen het project "back to school" van de organisatie ANERA. Hierna ging u een maand op reis naar de Verenigde Arabische Emiraten (VAE) en werkte u bij verscheidene organisaties als vrijwilliger.

Rond 11 juli 2018 keek u op een openbare plaats naar een programma over de gebeurtenissen in het Palestijnse kamp Nahr al-Barid in 2007, toen islamitische extremisten strijd voerden met het Libanese leger. Als reactie hierop stelde u dat enkel Fatah van Abu 'Ammar als bescherming kon dienen tegen dergelijke extremisten. Daarop geraakte u in discussie met M. A. N., een aanhanger van de "Tayyar Islahi", een afsplitsing van Fatah onder leiding van M. D.. U beëindigde deze discussie omdat hij zich agressief opstelde en ging weg. Drie dagen later kwam u deze man tegen toen hij samen met een vriend op een scooter reed. Zij kwamen op u af op hun scooter. De ene had een mes in de hand, de andere een stok. Om u te verdedigen nam u een metalen staaf en u stootte hen beiden van de scooter zodat ze vielen. De staaf drong binnen in de buik van M.. Vervolgens liep u weg en u dook onder bij een vriend. Enkele dagen later hoorde u van uw ouders dat een groep mannen met stokken en messen naar het huis waren gekomen op zoek naar u. Daarom raadden uw ouders u aan het kamp te verlaten. Zodoende bracht uw vriend u op 14 juli 2018 naar uw oom en tante langs vaders kant in het Shatila-kamp in Beiroet. Daar kon u enkel terugvallen op uw neef en overdag moest u telkens met hem mee. U kon namelijk niet thuis blijven omdat u daar dan alleen zou zitten met uw nicht, wat niet aanvaardbaar werd geacht. Uw neef bleek echter bij Hezbollah te zitten en hij zette u onder druk opdat u zich ook bij Hezbollah zou aansluiten. Hij zou binnenkort naar een training van Hezbollah gaan en hij zette u onder druk om ook te gaan. U voelde zich verplicht omdat u tijdens die training niet zonder uw neef bij uw tante zou kunnen verblijven vanwege uw nicht. Om aan inlijving bij Hezbollah te ontkomen besloot u met uw ouders om het land te verlaten.

U verliet Libanon op 28 augustus 2018 en reisde per vliegtuig naar Oekraïne. Hiervoor had u een visum in uw paspoort met behulp van een smokkelaar. U bleef zo'n 12 dagen en reisde vervolgens via Polen en Duitsland naar België. Uw kwam in België aan op 12 september 2018 en diende op 28 september 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u de volgende documenten voor: een kopie van de eerste pagina van uw Libanees reisdocument, uw Libanese identiteitskaart voor Palestijnse vluchtelingen, een brief van het volkscomité over uw problemen, documenten van de Libanese International University, uw contract bij ANERA, een document in verband met uw rijbewijs, een document van DHL, uw woonbewijs, uw geboorteakte, een document aangaande de naamsverandering van de familie van uw moeder, uw diploma boekhouden, de familiesamenstelling van uw eigen gezin en van twee ooms en een tante.

Op 11 maart 2019 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Zowel op 3 april 2019 (verzoekschrift met rolnummer RvV 231 089) als op 8 april 2019 (verzoekschrift met rolnummer RvV 231 518), diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) beroep in tegen de beslissing van het CGVS.

Aangezien er niet uitdrukkelijk aangegeven werd op basis van welk verzoekschrift de RvV uitspraak diende te doen, besloot de RvV om uitspraak te doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer RvV 231 518 en werd u geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer RvV 231 089. Evenwel verscheen u niet ter terechtzitting in de zaak RvV 231 518, noch werd u vertegenwoordigd. Op basis hiervan besloot de RvV op 19 juli 2019 het door u ingediende beroep te verwerpen (arrest 224137).

U bleef in België en dient op 31 oktober 2019 een **tweede verzoek** in. In kader hiervan verwijst u naar de problemen die u reeds had uiteengezet in het kader van uw eerste verzoek. In het verlengde van uw problemen, kende uw broer tevens problemen met Tayyar Islahi. Zo kreeg hij ruzie met K. A. N., de oom van M. met wie u problemen kende en tevens de verantwoordelijke van Tayyar Islahi te Nahr al-Barid. Toen uw broer aan het wandelen was met zijn zoontje, werd hij gestopt door K. A. N. en twee andere personen. Er ontstond een ruzie, waarbij er over u gepraat werd. Uw broer werd met een ijzeren ketting op zijn hoofd geslagen en lag vervolgens drie dagen in het ziekenhuis. Een sheikh raadde hem aan om geen klacht in te dienen. Op basis van dit incident zegt u "Als ze dit doen bij mijn broer en zijn kleine zoon, dan gaan ze zeker geen genade met mij kennen.". Verder herhaalt u dat uw neef u wilde rekruteren voor Hezbollah.

Ter staving van uw tweede verzoek legt u volgende documenten neer: een attest van het Palestijns Volkscomité betreffende de problemen die u meemaakte (opgesteld op 18/03/2019), medische documenten aangaande het probleem dat uw broer kende, alsook foto's van zijn verwondingen. Tevens legt u algemene informatie over de acties van Tayyar Islahineer. Daarnaast legt u documenten neer betreffende het lidmaatschap van uw neef bij Hezbollah, u legt een inschrijvingsformulier neer dat door uw neef gebruikt wordt in het kader van rekrutering, alsook een lijst van personen die werkzaam zijn voor uw neef.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek louter verwijst naar de asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet. U verwijst naar uw vrees die u heeft ten aanzien van Tayyar Islahi. U geeft aan dat uw broer omwille van uw problemen tevens met hen in de problemen kwam en dat uw naam werd genoemd in deze confrontatie. U geeft aan dat er fysiek geweld gebruikt werd tegen uw broer. Daarnaast verwijst u in onderhavig verzoek wederom naar het lidmaatschap van uw neef bij de Hezbollah (Verklaring Volgend Verzoek, dd. 01/07/2020, punt 16-23).

Dient in dezer te worden opgemerkt dat het CGVS in kader van uw eerste verzoek een beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen die u ertoe zouden hebben

aangezet het mandaatgebied van UNRWA te verlaten, zoals werd toegelicht, en de door u neergelegde documenten deze appreciatie niet konden ombuigen, (ii) uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de UNRWA heden nog steeds bijstand levert aan de Palestijnse vluchtelingen in Libanon, dat de UNRWA een strategisch plan heeft uitgewerkt om de impact van het Syrisch conflict, meer bepaald de instroom aan Palestijnse vluchtelingen die het Syrisch conflict ontvluchten, in de buurlanden te kunnen opvangen, dat UNRWA weliswaar met budgettaire tekorten kampt doch uit de beschikbare informatie niet blijkt dat UNRWA heden niet langer bijstand zou leveren in Libanon of dat UNRWA haar opdracht niet meer kan vervullen. Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat UNRWA heden nog steeds instaat voor de basisvoorzieningen in de vluchtelingenkampen te Libanon op het vlak van gezondheidszorg, voedsel, onderwijs, huisvesting, enz., en derhalve nog steeds in staat is om haar opdracht waarmee het belast is uit te voeren, (iii) nergens uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat er in uw hoofde concrete en ernstige veiligheidsproblemen of ernstige problemen van socio-economische of medische aard bestaan die er toe geleid hebben dat u uw land van gewoonlijk verblijf diende te verlaten en u voorts geen concrete elementen aanbracht waaruit zou blijken dat de algemene situatie in het vluchtelingenkamp van dien aard is dat u in geval van terugkeer naar Libanon persoonlijk een bijzonder risico op een 'onmenselijke en vernederende behandeling' loopt zodat niet kan worden aangenomen dat u in een mensonwaardige situatie zou terechtkomen indien u zou terugkeren naar het kamp waar u verbleef, (iv) uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de Libanese overheid reisdocumenten uitreikt aan Palestijnen die bij de UNRWA en bij DAPR geregistreerd zijn, dat bij UNRWA-geregistreerde vluchtelingen zonder problemen kunnen terugkeren en dat zij indien nodig bij de Libanese ambassade in Brussel hun reisdocument kunnen verlengen of vernieuwen, dat de Syrische vluchtelingencrisis en de restricties waaraan Palestijnse vluchtelingen uit Syrië worden onderworpen voor binnenkomst en verblijf op Libanees grondgebied geen invloed hebben op de procedures of toegang tot het grondgebied voor de in Libanon geregistreerde Palestijnen, dat evenwel niet uit te sluiten valt dat de General Security, die aan de start staat van het uitvaardigen van nieuwe machineleesbare paspoorten voor Libanese burgers, een tijdelijk grotere administratieve inertie aan de dag legt voor in Libanon geregistreerde Palestijnen, doch u beschikt over een Palestijnse identiteitskaart, bent ingeschreven bij de UNRWA, zodat er geen redenen zijn om aan te nemen dat u niet over de mogelijkheid beschikt om terug te keren naar het mandaatgebied van UNRWA, en (v) uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon blijkt dat burgers in Libanon actueel geen reëel risico lopen op een ernstige bedreiging van hun leven of persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u in het kader van uw actuele verzoek louter naar deze zelfde problematiek, met name uw problemen met Tayyar Islahi, verwijst (Verklaring Volgend Verzoek, dd.01/07/2020, punt 16-23), vermag dan ook geen ander licht te werpen op de eerdere appreciatie van het CGVS. Dat u dan in het kader van onderhavig verzoek een attest neerlegt ter staving van deze problemen (opgesteld op 18/03/2019) wijzigt niets aan de appreciatie van het CGVS. Dit zou enkel kunnen dienen ter staving van een coherent en geloofwaardig relaas, wat in uw geval niet blijkt. Bovendien betreft dit een kopie, waaruit volgt dat de bewijswaarde op zich al heel gering is. Om uw beweerde problemen met Tayyar Islahi kracht bij te zetten, verwijst u in het kader van onderhavig verzoek naar de ruzie die uw broer kende met de oom van M. A. N. met wie u problemen kende. Daar het CGVS geen geloof hecht aan de door u beweerde problemen met deze groepering, hecht het CGVS evenmin geloof aan de problemen die zich in het verlengde hiervan zouden hebben afgespeeld. In het kader van de problemen die uw broer kende, legt u medische verslagen neer en foto's van zijn verwondingen. In de eerste plaats wordt benadrukt dat uit deze documenten niet kan worden opgemaakt in welke omstandigheden uw broer deze verwondingen heeft opgelopen. Uw verklaringen dat deze in verband staan met uw problemen, zijn dan ook zonder meer blote beweringen. De algemene informatie die u neerlegt aangaande de groepering Tayyar Islahi, werpt evenmin een ander licht op de appreciatie van het CGVS omdat dit louter een algemeen kader schetst, en deze informatie niet in staat is om uw persoonlijke problemen te staven. De documenten ter staving van het lidmaatschap van uw neef bij Hezbollah (inschrijvingsformulier dat hij heeft verspreid en lijst van personen die onder hem staan), werpen evenmin een ander licht op de appreciatie van het CGVS. Uit deze informatie is immers geenszins af te leiden dat u persoonlijk problemen zou kennen met uw neef. Deze documenten kunnen bovendien door eender wie en voor eender welke doeleinden zijn opgemaakt. In dit kader verwijst het CGVS tevens naar haar eerdere beoordeling betreffende dit luik van uw problemen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Verder blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd) dat UNRWA heden nog steeds bijstand levert in Libanon. Voorts blijkt uit de COI Focus "UNRWA financial crisis and impact on its programmes" van 20 december 2019 dat UNRWA met budgettaire tekorten kampt. In mei 2019 bleek dat UNRWA 1.2 miljard dollar nodig had om zijn activiteiten te kunnen financieren. Tijdens zijn jaarlijkse internationale toezeggingsconferentie op 25 juni 2019 in New York had UNRWA \$ 110 miljoen opgehaald, waardoor het nog opkeek naar een tekort van \$ 101 miljoen. Op 29 juli 2019 beloofde de Verenigde Arabische Emiraten om 50 miljoen dollar bij te dragen. Na de onthulling van een intern rapport waarin bericht werd over misbruiken door het senior management team van UNRWA besloten Nederland en België de door hun beloofde bijdrages voor 2019 voor een totaal van bijna 18,5 miljoen euro op te schorten in afwachting van de uitkomst van het interne onderzoek dat werd opgestart.

Op 6 november 2019 concludeerden de eerste besluiten van het interne onderzoek naar eventuele malversaties tot de afwezigheid van fraude of verduistering uit hoofde van de commissaris-generaal maar brachten beheerproblemen binnen de instelling aan het licht en leidden tot het ontslag van Pierre Krähenbühl aan het hoofd van het UNRWA en tot de benoeming van zijn opvolger Christan Saunders. Als gevolg van deze wijzigingen herzag België, net als andere internationale schenkers, waaronder Nederland, zijn steun. De Verenigde Arabische Emiraten en Qatar kondigden ook nieuwe bijdragen van 25 miljoen \$ en 20,7 miljoen \$ aan, waardoor hun schenkingen voor 2019 50 miljoen \$ en 40 miljoen \$ bedroegen.

Uit de beschikbare informatie blijkt echter niet dat deze financiële strubbelingen tot gevolg hebben dat UNRWA heden niet langer bijstand levert in Libanon of dat UNRWA er haar opdracht niet meer kan vervullen. Zo blijkt uit voornoemde COIF dat UNRWA in Libanon 27 klinieken heeft die meer dan 160.000 mensen behandelen. Het agentschap helpt ook financieel met de gedeeltelijke dekking van de kosten van secundaire en tertiaire gezondheidszorg. Het zogenaamde Safety Net Services (SSNP) opgezet door UNRWA biedt bijstand aan de meer dan 61.000 Palestijnse vluchtelingen die onder de armoedegrens leven. Via het infrastructuur- en kampverbeteringsprogramma streeft UNRWA voorts naar het verbeteren van de levensomstandigheden van de Palestijnen die in de kampen te Libanon wonen. Naast het uitvoeren van zijn kernprogramma's financiert UNRWA bijkomend in specifieke in de tijd beperkte projecten die gericht zijn op het verbeteren van bepaalde diensten, alsook noodoproepen voor humanitaire interventies. Uit de informatie blijkt duidelijk dat noodhulp die UNRWA levert aan de Palestina Vluchtelingen uit Syrië betaald wordt met fondsen verzameld in het kader van een emergency appeal voor PRS en derhalve geen impact heeft op de fondsen beschikbaar voor naar Palestijnse Vluchtelingen in Libanon toe.

UNRWA ondernam in 2018 in Libanon additionele maatregelen om tijdelijk voorzieningen te ondersteunen op het vlak van gezondheid, scholing, sociale zekerheid en verbeteringen aan de kampen. Met donaties van Japan werden er in maart 2018 renovaties opgestart in het kamp Ayn – al Hilweh kamp om de buurten herop te bouwen die het hardst getroffen werden door het geweld in de periode april tot augustus 2017. In het kader van het renovatieproject zouden 900 huizen heropgebouwd worden zodat getroffen families die omwille van slechte woonomstandigheden gevlucht waren, kunnen terugkeren naar hun huizen. Bovendien heeft UNRWA de afgelopen maanden zijn investeringen in onderhoudswerken en schoonmaakoperaties in de kampen significant verhoogd. Op 8 augustus 2019 kondigde UNRWA nogmaals aan dat alle scholen in het mandaatgebied geopend zouden zijn voor het nieuwe schooljaar 2019-2020.

Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het mandaat van het UNRWA niet is stopgezet, dat het agentschap zijn opdrachten voortzet en bijstand verleent aan Palestijnse vluchtelingen in de Libanon en dus nog altijd in staat is, zijn opdracht tot een goed einde te brengen.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd) blijkt dat de Libanese overheid reisdocumenten uitreikt aan Palestijnen die bij de UNRWA en bij DAPR (Department of Palestinian Refugee Affairs) geregistreerd zijn. Verder blijkt voor het bekomen van een verlenging of vernieuwing van zijn reisdocumenten beroep kan gedaan worden op de Libanese ambassade in Brussel. Voor een aanvraag dient men zich persoonlijk aan te melden in het bezit van de nodige (identiteits)documenten. De aanvraag wordt vervolgens overgemaakt aan het Libanese ministerie voor Buitenlandse Zaken en de Algemene Veiligheidsdienst (SG), dewelke uiteindelijk beslist over de aanvraag en het reisdocument verlengt of een nieuw uitreikt. Van de aanvrager wordt de volle medewerking verwacht, bijvoorbeeld bij het voorleggen van documenten. Deze procedure neemt minstens twee à drie maanden in beslag. Uit

de beschikbare informatie blijkt dat het huidige politieke klimaat en het de facto beleid ten opzichte van de terugkeer van Palestijnse vluchtelingen in Libanon (PRL) restrictief is. Verder blijkt dat een gedwongen terugleiding of een terugkeer die "vrijwillig" verloopt maar waarbij autoriteiten van het gastland betrokken zijn (bv. doordat zij een informatieverzoek doen, vragen om de afgifte van een LP of een terugnameverzoek indienen) nagenoeg onmogelijk gemaakt wordt door de Libanese autoriteiten. Echter, nergens uit de beschikbare informatie blijkt dat PRL die op eigen initiatief aankloppen bij de Libanese ambassade geen reisdocumenten kunnen bekomen of het verbod krijgen terug te keren naar Libanon. Er zijn echter wel factoren die een vrijwillige terugkeer negatief kunnen beïnvloeden, met name een uitreis met een Palestijns paspoort afgeleverd door de Palestijnse ambassade in Libanon, een illegale uitreis, een uitreis met valse documenten, de tussenkomst van de overheid van het land waaruit vrijwillig wordt teruggekeerd of eerdere problemen met de Libanese autoriteiten. In voorkomend geval wordt de aanvraag grondig gescreend en valt het voor dat men bij aankomst in Libanon (gedurende één week tot maximum 3 maanden) vastgehouden en beboet worden omdat men het land illegaal is uitgereisd. Tot slot blijkt uit de beschikbare informatie dat de door IOM begeleide terugkeer voor PRL nog steeds mogelijk is. De recentste begeleide terugkeer van een Palestijn naar Libanon vond plaats in september 2019. IOM heeft sindsdien geen aanvragen meer gehad van PRL die vrijwillig terug willen keren.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen dient besloten te worden dat een terugkeer naar Libanon mogelijk is. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat u over een UNRWA-registratiekaart beschikt, alsook over een Libanese identiteitskaart voor Palestijnse vluchtelingen. Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat u niet over de mogelijkheid beschikt om terug te keren naar het mandaatgebied van de UNRWA.

Tot slot moet het Commissariaat-generaal onderzoeken of de algemene veiligheidssituatie in Libanon van dien aard is dat u er bij een terugkeer in een persoonlijke situatie van ernstige onveiligheid zal terechtkomen en het voor het UNRWA onmogelijk is om u in dit gebied levensomstandigheden te bieden die stroken met de opdracht waarmee het is belast.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Libanon (zie de **COI Focus Libanon Veiligheidssituatie, 27 maart 2020**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_libanon_de_veiligheidssituatie_20200327_2.pdf of <https://www.cgvs.be>) blijkt dat het land getroffen werd door de Syrische burgeroorlog, wat de politieke polarisatie en de sektarische spanningen in het land deed toenemen. Anderzijds zat de recente Libanese burgeroorlog nog stevig verankerd in het collectieve Libanese geheugen en bij elke opstoot van spanningen waren de verschillende politieke leiders geneigd om tot kalmte op te roepen.

Op 17 oktober 2019 barstten grote sociale onlusten uit in Libanon dewelke leidden tot massale en algemene betogingen tegen de overheid, diens wanbeleid, corruptie, cliëntelisme en onmacht om de economische crisis te bezweren. Aanvankelijk lieten de Libanese ordediensten en het leger de demonstraties toe en beschermden demonstranten tegen aanvallen van reldmakers en vermeende aanhangers van Amal of Hezbollah. Naarmate de protesten ook in november aanhielden, beantwoordden de Libanese autoriteiten deze tegen het einde van de maand en de daarop volgende maanden met buitensporig geweld. Dit type geweld, waarbij de Libanese ordediensten manifestanten verwonden of doden, is in wezen doelgericht van aard en heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Sinds 2016 stellen waarnemers een toenemende beduidende verbetering van de algemene veiligheidssituatie vast. Mede door de toegenomen veiligheidsmaatregelen van het leger en Hezbollah en door de ontwikkelingen in Syrië nam de schaal van geweld af. Libanon herstelde in de zomer van 2017 staatscontrole over de noordoostelijke grensregio. Het Libanese leger en Hezbollah controleren nu de volledige grensregio met Syrië. Het vertrek van de strijders van extremistische organisaties maakte niet alleen een einde aan de conflicten tussen de extremistische organisaties, waaronder Islamitische Staat (IS), Hayat Tahrir al-Sham (HTS, voorheen gekend als Jabhat al-Nusra (JN) of Jabhat Fatah al-Sham (JFS), enerzijds en het Libanese leger of Hezbollah anderzijds, maar ook aan het geweld tussen de extremistische organisaties, die tot dan wedijverden voor de controle van het strategische gebied langs de grens met Syrië. Met het einde van het gewapend geweld en controle van het Assad-regime in een groot deel van West-Syrië, werden de aanvallen vanuit Syrië (raket- en mortieraanvallen door rebellen groepen en luchtaanvallen door het Syrische leger) tot nul herleid. Na de zomer van 2017 werd geen Syrisch grensgeweld meer gerapporteerd.

Het geweld in Baalbek, Hermel en Akkar bestaat hoofdzakelijk uit individuele gewelddaden van criminele of clan gerelateerde aard. De regio Baalbek-Hermel huisvest verschillende invloedrijke gewapende clans die de facto milities vormen en zowel crimineel als sektarisch geweld plegen. In een poging het staatsgezag in de regio te herstellen, lanceerde het leger in 2018 een veiligheidsplan bestaande uit een zware militaire ontplooiing, raids en arrestaties van gezochte criminelen. Ook in 2019 vielen er verschillende doden en gewonden tijdens deze militaire raids, doch nagenoeg uitsluitend onder de soldaten en de geviseerde criminelen.

Daar waar de meeste burgerdoden in 2014 vielen bij sektarisch geweld in de zuidelijke buitenwijken van Beiroet en in een aantal dichtbevolkte wijken in Tripoli, kwam in 2015 een einde aan dit geweld. De laatste terroristische aanslag in Beiroet betrof een dubbele zelfmoordaanslag in november 2015. In juni 2019 slaagde een aanhanger van IS er wel in om een aanslag te plegen op twee controleposten te Tripoli. De dader zou als lone wolf gehandeld hebben.

De veiligheidssituatie in Zuid-Libanon is relatief stabiel. VN-resolutie 1701 die een einde maakte aan het conflict tussen Hezbollah en Israël in 2006 wordt grotendeels nageleefd. Er vinden slechts kleine wederzijdse vergeldingsacties plaats, waarbij geen burgers gevisceerd werden en ook geen burgerslachtoffers vielen. Dit was ook het geval toen op eind augustus 2019 een Israëlische drone ontplofte en een andere drone crashte in de zuidelijke buitenwijken van Beiroet. Er volgde een reeks vergeldingsacties aan beide zijden, waarna de situatie weer tot rust kwam.

In de Palestijnse kampen blijft de huidige veiligheidssituatie relatief kalm en doen de verschillende gewapende groeperingen inspanningen om een escalatie van geweldincidenten te vermijden. Bij de gewapende incidenten in de Palestijnse kampen worden over het algemeen geen burgers gevisceerd. Meestal betreft het gewapende confrontaties tussen rivaliserende gewapende groepen onderling, binnen een groepering of tussen een gewapende groepering en een controlepost van het leger net buiten het kamp. Aangezien de kampen dichtbevolkt zijn vallen hierbij soms burgerslachtoffers te betreuren. De Palestijnse vluchtelingen en organisaties namen officieel geen deel aan de massale protesten maar honderden Palestijnen betoogden niettemin bij wijze van steun aan de Libanezen. De Palestijnen kwamen ook op straat om te protesteren tegen het plan van Trump maar er werd geen enkel incident gerapporteerd. Als gevolg van de nieuwe Libanese maatregelen ter verplichting van een werkvergunning voor buitenlandse arbeiders vonden er midden juli 2019 dagelijks betogingen plaats. In sommige kampen werd een algemene staking georganiseerd en werden de in- en uitgangen van de kampen gesloten.

In het Mieh Mieh-kamp sloten de verschillende Palestijnse facties en het Libanese leger op 10 mei 2019 naar aanleiding van verschillende gewapende confrontaties tussen de Palestijnse facties onderling of met het Libanese leger, een overeenkomst om de veiligheidssituatie in het kamp te verbeteren.

Wat de situatie in het kamp Ayn al Hilwah betreft, dient opgemerkt te worden dat de problemen in grote lijnen terug te brengen zijn tot een machtsstrijd tussen Fatah en radicaal-islamitische groeperingen enerzijds, en wrijvingen binnen Fatah anderzijds. In 2019 vielen bij veiligheidsincidenten tussen verschillende gewapende rivaliserende partijen in het kamp minstens vijf doden en tien gewonden. Als gevolg hiervan opende het Libanese leger in augustus 2019 de toegangswegen tot het kamp zodat de bewoners konden vluchten tijdens de gevechten. Eind augustus 2019 namen de spanningen tussen de partijen af na een verzoeningsmeeting. Het geweld in Ayn al Hilwah en Mieh Mieh leidde de voorbije jaren niet tot significante volksverplaatsingen, maar slechts tot tijdelijke ontheemding.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Libanon actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig, veralgemeend geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 3 EVRM verboden behandeling, dan wel aan een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg dient besloten te worden dat u bij een terugkeer naar Libanon niet in een persoonlijke situatie van ernstige onveiligheid zal terechtkomen.

In acht genomen het geheel van wat voorafgaat besluit het CGVS dat een terugkeer naar Libanon actueel mogelijk is en dat er op dit ogenblik geen praktische en veiligheidsbarrières bestaan die een terugkeer naar Libanon belemmeren en u verhinderen de door de UNRWA verleende bijstand te genieten. Er dient dan ook besloten te worden dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn,

of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, met artikelen 41 en 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna : het Handvest) en met artikelen 23 en 39 van de Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (hierna : de Procedurerichtlijn); van artikelen 2 paragrafen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve akten, artikelen 48/3 en 48/4, 57/6 § 1 van de Vreemdelingenwet; van het beginsel van behoorlijk bestuur waaronder de zorgvuldigheidsplicht die inhoudt dat rekening zou worden gehouden met alle voorgelegde elementen; principes van machtoverschrijding en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Voorafgaandelijk laat verzoeker bijkomend het volgende opmerken:

- Naar aanleiding van haar tweede asielaanvraag heeft de verzoekende partij degelijk nieuwe materiele elementen voorgelegd aan het CGVS die betrekking hebben tot recente problemen die de broer van de verzoekende partij en wiens zoontje die beiden het slachtoffer werden van gewelddaden die verband houden met de problematiek van de verzoekende partij.
- Zij heeft de volgende documenten voorgelegd :
  - een attest van het Palestijns Volkscomité betreffende de problemen die zij meemaakte (opgesteld op 18/03/2019);
  - medische documenten aangaande het probleem dat haar broer kende, alsook foto's van haar verwondingen;
  - algemene informatie over de acties van Tayyar Islahineer;
  - documenten betreffende het lidmaatschap van haar neef bij Hezbollah, nl een inschrijvingsformulier dat door haar neef gebruikt wordt in het kader van rekrutering;
  - een lijst van personen die werkzaam zijn voor haar neef.

Daarnaast heeft de verzoekende partij de fel verergerde socio-economische-politieke toestand in Libanon ingeroepen, een toestand die rechtstreeks een negatief impact heeft op het leven van de Libanezen maar die als gevolg hiervan een nog meer negatief impact heeft op de Palestijnse vluchtelingen die in Libanon verblijven, de "MEEST ARMST".

Het land is zonder beleid en had te kampen met de bijkomende problemen van de coronacrisis en van de rampachtige explosie van de haven van Beiroet die het overblijvend economisch hartje van Libanon vernield heeft....

Verzoeker betoogt dat de beslissing zonder meer beslist dat de nieuw aangebrachte elementen en documenten niet van aard zijn om een ander daglicht te werpen op zijn problematiek omwille van het feit dat het CGVS tot de ongeloofwaardigheid van het relaas concludeerde en dat de aangehaalde problemen met de broer in de nasleep staan van de reeds aangevoerde problematiek. Het CGVS geeft evenwel geen rechtvaardiging die rechtstreeks betrekking zou hebben op de voorgelegde elementen en documenten die uiteindelijk geen voorwerp maken van enig inhoudelijk onderzoek. Het CGVS zegt niet waarom de elementen en documenten, los van de eerdere beoordeling van het CGVS niet zouden kunnen worden aangevoerd en waarom zij geen pertinentie vertonen. Er is dus geen nieuw onpartijdig onderzoek gevoerd. Hij wijst er op dat de door de broer opgelopen verwondingen op zich niet worden betwist en dat het CGVS enkel de link met de verzoeker betwist door aan te voeren dat de verklaringen van de verzoeker blote beweringen blijven. Ook deze stelling kan niet worden gevolgd want in het kader van een tweede asielaanvraag wordt verzoeker niet gehoord maar enkel in het kader van een heel kort onderhoud. Zonder onderhoud ten gronde kan niet zomaar worden gesteld dat de verklaringen van de verzoeker blote beweringen blijven. Enkel een onderhoud ten gronde zal dit kunnen bepalen, terwijl dit niet heeft plaatsgevonden. Het CGVS weert ook de bewijzen die de functie van verzoekers neef aantonen uit de debatten en geeft evenmin een aanvaardbare reden om deze stukken prima facie uit de debatten te weren zonder daadwerkelijk onderzoek. Hij stelt dat de elementen die de functie van de neef aantonen uiteraard van aard zijn om als begin van bewijs te gelden voor de hardnekkige pogingen van de neef om verzoeker in te lijven bij de militie. Er niet in slagen is immers belachelijk en onteert de neef, daar waar heel veel beland gehecht wordt in de Arabische wereld aan de schijn, de manier waarop men naar de mensen omkijkt. Verzoeker heeft dus wel degelijk nieuwe stukken voorgelegd ter staving van zijn tweede asielaanvraag en de commissaris-generaal diende met al deze elementen rekening te houden om uit te leggen waarom hij van oordeel was dat deze de nieuwe asielaanvraag niet konden ondersteunen of niet konden worden weerhouden. Deze vaststelling volstaat reeds om de beslissing te vernietigen. Hij betoogt verder dat het CGVS verder op generlei manier rekening wenst te houden met de meest recente actualiteit in Libanon die achtereenvolgende crisissen cumuleert, nl. politieke, socio-economische, sanitaire en tot slot humanitaire naar aanleiding van de ontploffingen van de haven van Beiroet. Tot slot stelt het CGVS verder dat een terugkeer in Libanon steeds mogelijk is en dat het UNRWA agentschap zijn opdracht blijft vervullen. Volgens verzoeker is de situatie van Palestijnen in Libanon evenwel reeds voor de huidige Libanese crisis van de zomer van 2020 heel slecht en werden de Palestijnen gediscrimineerd ook voor de tewerkstelling vermits talrijke jobs verboden wordt. Hij citeert ter ondersteuning van deze stelling <https://www.rtl.be/info/monde/international/les-coupes-a-l-unrwacatastrophiques-pour-les-palestiniens-du-liban-987963.aspx>. Les coupes à l'UNRWA « 'catastrophiques' » pour les Palestiniens du Liban. AFP, publié le 18 janvier 2018 à 17h52. Des réfugiés palestiniens attendent dans un centre médical géré par l'UNRWA dans le camp de Bourj al-Barajneh, à Beyrouth, le 17 janvier 2018 -JOSEPH EID. Hij betoogt verder dat de situatie in Libanon sinds zijn vertrek drastisch is verergerd en dat meer en meer activiteiten uitsluitend aan Libanezen worden toevertrouwd maar dat het CGVS hier geen rekening mee houdt terwijl dit element ook aanwijzing is voor de geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker. Het CGVS beschouwt de situatie in Libanon als statisch, terwijl dit niet het geval is en constant negatief evolueert. Reeds voor de politieke crisis en het ontslag van de premier en voor de ontploffing in Beiroet van 4 augustus 2020 was het land al volledig uitgeput en er is geen hoop op verbetering. Hij stelt dat de president van Libanon recentelijk heeft moeten toegeven dat hij zijn eigen volk niet meer bescherming kon bieden en dat hij evenmin kon vermijden dat de bevolking blootgesteld zou worden aan ontorende levensomstandigheden en citeert een artikel van Agence France Press van 2 maart 2020. Hij stelt vervolgens dat dit a fortiori ook geldt voor de Palestijnen uit Libanon en dat de informatie dus niet toelaat tot het besluit van het CGVS te komen en dat de corona crisis samen met de economische crisis ervoor zorgen dat Palestijnen totaal verwaarloosd worden en dat zij geen voldoende steun meer krijgen van de UNRWA om de crisis te doorstaan. Hij citeert ter staving van zijn stelling <https://news.cgtn.com/news/2020-05-21/Lebanon-at-risk-of-major-food-crisis-PM-warns-QG96sm8eFW/index.html> en ter staving van zijn stelling dat de veiligheidssituatie nog verergerd is een reisadvies met betrekking tot Libanon. Het CGVS heeft geen rekening of minstens onvoldoende rekening gehouden met deze nieuwe elementen. Verzoeker wijst er op dat de ontploffing in de haven van Beiroet het hele land treft en dat de gevolgen ervan niet te tellen zijn maar in elk geval een enorme impact zal hebben om de kans voor Palestijnen in Beiroet te overleven in te schatten. Verzoeker citeert daartoe een reeks persartikelen over de ontploffing op 4 augustus 2020. Hij stelt dat de Palestijnen in deze problematiek nog een meer kwetsbaar profiel vertonen die niet voldoende onderzocht werd aangezien zij sowieso niet over dezelfde rechten genieten

als de Libanezen, wat niet kan worden betwist gezien de beperkingen op de woon- en arbeidsmarkt. De pertinente vraag is of de Palestijnse vluchtelingen die in Libanon verblijven daar nog in de gegeven context kunnen leven zonder dat hierdoor artikel 3 van het EVRM zou kunnen geschonden worden en of de UNRWA daar nog zijn opdracht kan uitvoeren rekening houdende met het feit dat de Libanese Staat absoluut geen bijstand meer kan bieden. Hij stelt dat de informatie van het CGVS te summier is om hier een draagkrachtig antwoord op te bieden en dat de Raad bijgevolg niet over alle nodige inlichtingen beschikt. Deze nieuwe elementen moeten ook worden aangekaart in een context waarbij de tussenkomen van UNRWA betwist blijven, zodat een verdere alimentatie van de UNRWA nog meer in het gedrang wordt gebracht. Verzoeker citeert vervolgens een reeks internetartikels die de precare financiële situatie waarin UNRWA verkeert en het gebrek aan UNRWA bijstand in de praktijk illustreren, waaronder: <https://israelcnn.com/articles/palestijnen-geloof-unrwa-niet>; https://donate.unrwa.org/landing-page/en_EN; <https://www.israelhayom.com/2020/10/15/australia-slashes-financial-aid-to-unspalestinian-refugee-agency/>; https://www.lemonde.fr/international/article/2020/09/19/l-agencechargee-des-refugies-palestiniens-au-bord-de-la-cessation-depaiement_6052866_3210.html.

Verzoeker stelt dat de informatie in de CGVS COI Focus “UNRWA Financial Crisis and Impact on its Programs” ontoereikend is ten aanzien van de tekorten die zelf door UNRWA aangegeven worden en betoogt als volgt: *“Dat verder blijven beweren dat de UNRWA 275 scholen met meer dan 272 000 leerlingen, 22 gezondheidscentra, 16 centra voor sociale hulpverlening, 3 microfinancieringsdiensten en 11 voedselverdelingscentra in GAZA beheert, ontoereikend is wanneer niet concreet uitgerekend wordt hetgeen concreet nog kan worden uitgedeeld, gelet op de beperkingen en de bijkomende crisis.. Dat de UNRWA de sedert jaren bestaande diensten en centra blijft “beheren”, geen voldoende aanwijzing is voor het feit dat hiermee tegenwoordig nog de nood van de bevolking tegemoet gekomen wordt. Dat indien men bij voorbeeld de 11 voedselverdelingscentra onderzoekt, de pertinente vraag in casu, niet het aantal bestaande centra is, doch wel hetgeen de 11 centra nog in staat zijn te verdelen, tov van welk aantal mensen: concreet, hoeveel mensen worden geholpen en hoeveel kilo’s, liters voeding per man en per week of maand nog uitgedeeld kunnen worden. Dat er evenmin informatie gegeven worden nopens de criteria van verdeling, daar waar duidelijk is dat de UNRWA niet meer iedereen noch elke vluchteling een bijstand kan bieden en dat slechts de “meest armst” in aanmerking komen: de vraag is echter tot welk extreem de limieten verschoven worden en kunnen worden verschoven... Dat de situatie heel wat complexer is als het CGVS die voorstelt.”*

Verzoeker herhaalt dat de bestreden beslissing het volgend verzoek niet ontvankelijk verklaart; dat het onderzoek in het kader van artikel 57/6/2 § 1 van de Vreemdelingenwet zich beperkt tot een marginale toetsing van de voorgelegde elementen zonder inhoudelijke beoordeling ten gronde en dat *in casu* hiervan geen correcte toepassing is gemaakt en een beoordeling ten gronde is doorgevoerd. Dit rechtvaardigt de vernietiging van de bestreden beslissing. Tenslotte voert verzoeker aan het terugleiden van de beroepstermijn van 30 dagen naar 10 of 5 dagen niet beantwoordt aan het recht tot een effectief beroep; deze termijn onredelijk kort is en niet eens toelaat in het bezit te komen van het administratief dossier en dat deze vaststelling ook reeds volstaat om de beslissing te vernietigen.

Hij besluit dat verzoeker nieuwe feitelijke elementen heeft aangehaald die de kans aanzienlijk groter maken om hetzij de erkenning als vluchteling, hetzij minstens de subsidiaire bescherming te bekomen en uit de beslissing blijkt niet op afdoende wijze, dat deze elementen niet deze kans aanzienlijk zouden verhogen. Verzoeker vraagt de beslissing te vernietigen en het dossier naar het CGVS te verwijzen.

2.2. Verzoeker voegt de bestreden beslissing en het aanstellingsbewijs pro deo voor.

3. Aanvullende nota's

3.1. Verzoeker legt een aanvullende nota dd. 13 oktober 2021 neer waarin arresten nr. 250 859 van 11 maart 2021 en 251 571 van 24 maart 2021 waarin wordt vastgesteld dat de verslechtering van de werkomstandigheden van UNRWA in de Gazastrook, respectievelijk Libanon een zodanig niveau heeft bereikt dat het in de praktijk met dermate ernstige operationele moeilijkheden wordt geconfronteerd dat de Palestijnse vluchtelingen in het algemeen niet meer kunnen rekenen op de bescherming of bijstand van het agentschap op dit werkterrein. Verder worden een aantal recente persartikels geciteerd met betrekking tot de gezondheidssector en de economische crisis waaruit volgens verzoeker blijkt dat in een land waarvan de inwoners meestal onder de armoedegrens leven, Palestijnse vluchtelingen zich in een de facto precare situatie bevinden; en persartikels met betrekking tot de veiligheidssituatie als gevolg van de oorlogssituatie in Gaza in mei 2021; en de politieke crisis die ook voor onrust blijft zorgen ook na de benoeming van een nieuwe premier. Verder voegt verzoeker volgende stukken toe aan de aanvullende nota:

- bewijsstukken van de UNRWA registratie van verzoeker, inclusief de demarches waardoor de verzoeker deze stukken kon bekomen;
- een beëdigde vertaling van een medisch document met betrekking tot verzoekers broer uit Libanon;
- verblijfskaart van verzoeker in Libanon en vertaling.

3.2. Verwerende partij legt ter terechtzitting een aanvullende nota neer waarbij de COI Focus *“Lebanon – Palestinian Territories – Jordan: The UNRWA financial crisis and its impact on programmes”* dd. 23 februari 2021 (update) wordt toegevoegd.

4. Beoordeling

4.1. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat werd opgenomen in het nieuwe artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, werd ingevoerd door de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. De parlementaire voorbereiding van deze wet verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4.2. In zijn verklaring volgend verzoek beroept verzoeker zich vooreerst op de problemen die hij reeds had uiteengezet in het kader van zijn eerste verzoek en op het feit dat in het verlengde van zijn problemen ook zijn broer problemen heeft gekregen met K.A.N., de verantwoordelijke van Tayyar Islahi in het vluchtelingenkamp Nahr Al-Barid. Verzoeker legt volgende documenten neer ter staving van zijn volgend verzoek:

- 6 foto's van zijn broer die gewond is geraakt;

- kopieën van medische documenten met betrekking tot zijn broer van het Islamic Charity Hospital van 20 februari 2020; van het Hopital El-Islami in Tripoli van 18 februari 2020, een voorschrift voor medicijnen en een medische fiche van UNRWA;
- een kopie van een attest van het Palestijns Volkscomité van 18 maart 2019;
- een kopie van een inschrijvingsformulier van Saria al Muqawameh dat door de neef van verzoeker wordt gebruikt om mensen in te schrijven;
- een kopie van een lijst van personen die werken voor verzoekers neef Y.G.;
- kopieën van artikels over acties van Tayyar Islahi tegen journalisten.

Bij aanvullende nota brengt verzoeker onder meer een stuk bij van UNRWA dd. 15 december 2020 waarin wordt bevestigd dat verzoeker is geregistreerd als Palestijnse vluchteling bij UNRWA Libanon en een kopie van een verblijfsdocument voor Libanon. Ter terechtzitting legt verwerende partij een aanvullende nota neer met betrekking tot de financiële crisis bij UNRWA.

Daargelaten de vraag of de andere door verzoeker neergelegde documenten en diens verklaringen ter staving van zijn volgend verzoek als nieuwe elementen moeten worden beschouwd in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat recente informatie wordt bijgebracht met betrekking tot de financiële crisis bij UNRWA die dateert van na de bestreden beslissing. Gelet op de financiële situatie van UNRWA, die verder fundamenteel verslechterd is sinds de beslissing van de commissaris-generaal genomen op 7 maart 2019 in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming en het arrest nr. 224 137 van de Raad van 19 juli 2019, stelt de Raad vast dat er nieuwe feiten aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt. Bijgevolg moet worden nagegaan of deze nieuwe feiten kunnen leiden tot de erkenning als vluchteling van verzoeker of de toekenning van subsidiaire bescherming.

4.3. De Raad stelt vast dat zowel in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming en in het kader van diens volgend verzoek om internationale bescherming niet betwist wordt dat hij van Palestijnse afkomst is, dat hij in Libanon een verblijfsrecht had en er de bijstand van UNRWA genoot.

In de beslissing genomen in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming wordt hierover onder meer het volgende gesteld: *“Uit uw verklaringen blijkt dat u als Palestijn een verblijfsrecht had in Libanon en er de bijstand van de UNRWA verkreeg, zo kreeg u les aan UNRWA scholen en kreeg uw familie medische bijstand (verslag persoonlijk onderhoud CGVS dd. 05/02/2019, p. 11). Rekening houdend met artikel 1D van het Verdrag van Genève van 1951, waarnaar artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet verwijst, dient onderzocht te worden of uw vertrek uit uw land van gewoonlijk verblijf zijn rechtvaardiging vindt in redenen buiten uw invloed en onafhankelijk van uw wil die u ertoe gedwongen hebben het gebied waarin het UNRWA werkzaam is, te verlaten.”*

Hieruit blijkt dat de uitsluitingsgrond uit het eerste lid van artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag in elk geval op hem van toepassing was. De centrale vraag is of de uitsluitingsgrond uit artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag thans ook nog op verzoeker van toepassing is. De Raad wijst hierbij op rechtspraak van het Europees Hof van Justitie van de Europese Unie waarin naar aanleiding van een prejudiciële vraag over artikel 12, lid 1, sub a) van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn), thans artikel 12, eerste lid, a) van de Richtlijn 2011/95/EU van de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), uitdrukkelijk gesteld wordt dat het eerste lid van artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag niet aldus kan worden uitgelegd dat het loutere feit dat de betrokkene zich bevindt buiten het gebied waarin de UNRWA werkzaam is of dit gebied vrijwillig verlaat, volstaat om de in die bepaling neergelegde uitsluiting van de vluchtelingenstatus te beëindigen (HvJ 19 december 2012, C-364/11, *El Kott v. Bevándorlási és Államolgársági Hivatal*, § 49). Hieruit volgt dat de uitsluitingsgrond uit artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag, ook al heeft verzoeker het mandaatgebied van de UNRWA verlaten, thans ook nog op hem van toepassing is.

Waar de asielinstantie evenwel heeft vastgesteld dat bijstand of bescherming door de UNRWA is opgehouden volgt uit artikel 12, lid 1 a, tweede volzin van Richtlijn 2011/945/EU de toekenning van rechtswege van de vluchtelingenstatus, voor zover verzoeker niet binnen de werkingssfeer van de

andere uitsluitingsclausules in het Vluchtelingenverdrag valt (HvJ, *El Kott*, punten 76 - 81). In dergelijk geval moet de verzoeker niet aantonen dat hij vervolging vreest in de zin van de vluchtelingdefinitie.

Voorts heeft het Hof in dit arrest geoordeeld dat “... dient te worden bepaald onder welke omstandigheden kan worden aangenomen dat de door UNRWA verleende bijstand is opgehouden ....” (§ 55), leidt “niet alleen de opheffing van ... [UNRWA], (...) tot het ophouden van de door dat orgaan of door die instelling verleende bescherming of bijstand (...), maar ook de onmogelijkheid voor dat orgaan of die instelling om zijn opdracht te volbrengen.” (§ 56), is “het bovenal de daadwerkelijk door het UNRWA verleende bijstand (...) die moet ophouden, en niet het bestaan van dit orgaan, om de grond voor uitsluiting van de vluchtelingenstatus te beëindigen.” (§ 57), en kunnen de “woorden [...] [van artikel 12, eerste lid, a), tweede zin], aldus (...) worden uitgelegd dat zij alleen gebeurtenissen betreffen die rechtstreeks met het UNRWA verband houden, zoals de opheffing van dat orgaan of een gebeurtenis waardoor het in het algemeen voor dit orgaan onmogelijk is om zijn opdracht te volbrengen” (§ 58).

Geen van beide partijen betogen dat UNRWA heeft opgehouden te bestaan.

Er moet dus, volgens de rechtspraak van het Hof bepaald worden of een gebeurtenis aangaande UNRWA, deze organisatie in het algemeen rechtstreeks in een toestand brengt waarin zij thans niet in staat is haar opdracht te vervullen ten aanzien van de Palestijnse vluchtelingen in Libanon die onder haar bescherming staan.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij zich, wat de heden door de UNRWA geboden bijstand betreft, baseert op de COI Focus “UNRWA financial crisis and impact on its programmes” van 20 december 2019. In het administratief dossier brengt verwerende partij de COI Focus “Libanon – Palestijnse Territorien – the UNRWA financial crisis and impact on its programmes” van 21 augustus 2020 bij. Door middel van een aanvullende nota, neergelegd ter terechtzitting, brengt verwerende partij de COI Focus “Lebanon – Palestinian Territories – Jordan: The UNRWA financial crisis and its impact on programmes” dd. 23 februari 2021 (update) ter kennis.

In wezen blijkt uit de door verwerende partij overgelegde stukken dat UNRWA reeds vijf jaar met ernstige financiële problemen te kampen heeft, die haar hebben gedwongen haar bijstand te verminderen of te herzien, en dat deze problemen in het jaar 2020 nog zijn verergerd door nieuwe begrotingsmoeilijkheden, die met name verband houden met de Covid-19-pandemie. Bovendien had die pandemie ook zeer grote gevolgen voor de praktische mogelijkheden van UNRWA om bijstand te verlenen aan de onder haar mandaat vallende Palestijnse vluchtelingen die in Libanon verblijven. Het argument, niet anders gestaafd dan door een loutere onnauwkeurige verwijzing naar de website van UNRWA, dat, zoals het agentschap op zijn website verklaart, nog steeds UNRWA-diensten worden verleend (COI, p. 13), doet niets af aan deze bevindingen. De Raad leest overigens in de COI Focus “Lebanon – Palestinian Territories – Jordan: The UNRWA financial crisis and its impact on programmes” van 23 februari 2021 dat UNRWA op 28 januari 2021 verklaarde dat het een financieringscrisis verwacht vanaf maart 2021 en dat het verwachte tekort op grotere schaal kan leiden tot de financiële ineenstorting van het agentschap. UNRWA houdt hierbij rekening met het vooruitzicht van de hervatting van de Amerikaanse financiering en verwacht dus een iets hoger inkomen dan in 2020, maar stelt dat deze lichte stijging van de fondsen de enorme verplichtingen van het agentschap niet zal kunnen dekken. UNRWA verwacht voor 2021 een budgettekort van meer dan 200 miljoen dollar (COI, p. 13).

Wat de stelling van verwerende partij in de bestreden beslissing betreft dat de activiteiten van UNRWA, waarvan het mandaat tot 2023 is verlengd, in wezen niet zijn gestaakt en dat dit agentschap zijn opdracht blijft vervullen ondanks de aanzienlijke moeilijkheden die het ondervindt, is de Raad van oordeel dat de informatie in de COI Focus van 23 februari 2021 van dien aard is dat deze stelling aanzienlijk wordt afgezwakt. In dit informatierapport wordt namelijk herhaaldelijk duidelijk gemaakt dat UNRWA, zoals zij op haar website verklaart, weliswaar haar diensten blijft verlenen, maar dat het huidige budgettaire klimaat haar dwingt tot aanzienlijke besnoeiingen op de uitgaven, herschikkingen van middelen en financiële opportuniteiten, die inderdaad gevolgen hebben gehad voor de bijstand die zij geacht wordt te verlenen uit hoofde van haar mandaat, in het bijzonder met betrekking tot basisbehoeften als gezondheidszorg, elementaire voedselhulp en financiële bijstand, en een waardige en veilige leefomgeving. In het rapport wordt het volgende geconstateerd: (i) de infrastructuurwerkzaamheden zijn stopgezet en de humanitaire hulpverlening is teruggeschroefd, waarbij de dienstverlening tot het minimum is beperkt (p. 8); (ii) de armoede is toegenomen en bepaalde diensten zijn beperkt tot de meest kwetsbaren, de kwaliteit van de gezondheidszorg is verslechterd, en de secundaire en tertiaire zorg wordt uitbesteed aan particuliere ziekenhuizen zonder garantie op

vergoeding (p. 9 en p. 14); (iii) financiële steun onder het bestaansminimum, bevriezing van nieuwe begunstigden en uitstel van het onderhoud van gebouwen en infrastructuurwerkzaamheden (p. 18). Wat meer bepaald de situatie in Libanon betreft (p. 27-32), blijkt uit de COI dat het land zijn grootste crisis in zijn recente geschiedenis kent. Libanon kampt met een grote economische, sociaal-politieke en een gezondheids crisis, die ingevolge de Covid-19-crisis enkel maar groter is geworden en die de meest kwetsbaren, waaronder de Palestijnse vluchtelingen, het hardste treft. Blijkens de meest recente informatie waar in het rapport naar wordt verwezen, is de werkloosheid onder Palestijnen actief op de Libanese arbeidsmarkt, als gevolg van de pandemie, van zestig naar/tot negentig procent gestegen. Waar ongeveer vijftig procent van de Libanese bevolking momenteel onder de armoedegrens leeft, gaat het in de Palestijnse vluchtelingenkampen zelfs om negentig procent. Meer en meer mensen vragen dan ook om hulp aan UNRWA, terwijl het agentschap zelf momenteel met een grote financiële crisis heeft af te rekenen en er zelfs niet in slaagt om nieuwe aanvragen in te willigen. Zoals het agentschap zelf aangeeft, dreigt UNRWA bovendien verder te snoeien in zijn diensten als er geen extra financiën komen. De Covid-19 pandemie zet niet enkel de arbeidsmarkt onder druk, maar belast daarnaast voorts o.a. de gezondheidsdiensten die UNRWA voorziet in de twaalf Palestijnse vluchtelingenkampen in Libanon, waar social distance sowieso al erg moeilijk dan wel onmogelijk is daar de kampen overbevolkt zijn. Op het gebied van het onderwijs dat UNRWA biedt, zorgen de Covid-19 pandemie en techn(olog)ische beperkingen ervoor dat vele studenten uit de boot vallen, aangezien zij niet kunnen deelnemen aan (online) afstandsonderwijs. Een tweehonderdvijftig-tal leerkrachten dreigt bovendien hun job te verliezen en er wordt voorts ook op andere manieren in de onderwijsvoorzieningen van UNRWA gesnoeid. Dergelijke besparingen treffen in het bijzonder de meest kwetsbare studenten en dragen meer in het algemeen bij tot een daling van het onderwijsniveau. Verder blijkt onder meer nog uit de informatie dat UNRWA sedert mei 2020 niet meer over de middelen beschikt om zijn financiële bijdrage van 112 000 Libanese pond aan Palestijnse vluchtelingen te (kunnen blijven) verzekeren, als antwoord op en ondanks de groeiende economische druk ingevolge de lockdown-maatregelen.

De Raad herinnert eraan dat de uitsluitingsclausule van artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag, evenals de andere daarin opgenomen uitsluitingsclausules, strikt moet worden uitgelegd (zie het arrest *El Kot e.a.*, reeds aangehaald, § 47). Uit deze bepaling kan niet worden afgeleid dat de beëindiging van de activiteiten van UNRWA definitief of volledig moet zijn, opdat de verzoeker van de volledige uitwerking van het Vluchtelingenverdrag zou kunnen genieten. De enkele vaststelling dat UNRWA op de dag waarop de Raad zijn besluit neemt, in het algemeen niet in staat is zijn taken uit te voeren, volstaat om te concluderen dat verzoekende partij recht heeft op erkenning als vluchteling, ook al is deze beëindiging niet noodzakelijkerwijs definitief.

Wat betreft de verwijzing in de voormelde COI Focus naar de (eventuele) organisatie van een internationale conferentie in april 2021 om op te roepen tot donaties voor het vaststellen van het 'programme budget' en de vermelding van de eventuele hervatting van de financiering van de UNRWA door de Verenigde Staten van Amerika, waarbij expliciet wordt vermeld dat president Biden niet heeft gezegd wanneer en of de UNRWA-financiering zou terugkeren naar het vorige niveau (p. 12), is de Raad van oordeel dat hij zich, rekening houdende met de informatie waarover hij thans beschikt, moet uitspreken over de huidige situatie van UNRWA, zonder rekening te houden met onzekere toekomstige elementen (zie hierboven, de rechtspraak van het HvJ). Voorts merkt de Raad op dat de huidige stopzetting van de bijstand van UNRWA van onvoorspelbare duur is. De in dit stadium nog zeer hypothetische omstandigheid dat het functioneren van UNRWA in de toekomst zou kunnen verbeteren, doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

Gelet op het voorgaande is de Raad van oordeel dat de verslechtering van de werkomstandigheden van UNRWA in Libanon een zodanig niveau heeft bereikt dat, hoewel het agentschap zijn aanwezigheid in Libanon niet formeel heeft stopgezet, het in de praktijk met dermate ernstige operationele moeilijkheden wordt geconfronteerd dat de Palestijnse vluchtelingen in het algemeen niet meer kunnen rekenen op de bescherming of bijstand van het agentschap op dit werkterrein. Hoewel deze analyse niet uitsluit dat verwerende partij aantoont dat verzoeker daadwerkelijk bijstand van UNRWA ontvangt wegens bijzondere omstandigheden, ziet de Raad in het administratief dossier noch in het rechtsplegingsdossier enige aanwijzing waaruit blijkt dat dit in het onderhavige geval het geval zou zijn.

Tot slot blijkt uit het administratief dossier niet dat op verzoeker een andere uitsluitingsclausule van toepassing is dan die van artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de bestreden beslissing dient te worden hervormd en dat verzoeker dient te worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 1, D, tweede alinea van het Vluchtelingenverdrag. Bijgevolg is het niet noodzakelijk in te gaan op de andere in het verzoekschrift geformuleerde grieven.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET